ΕΤΟΣ Δ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 30 Δεκεμβρίου 1890 Ἀριθ. 194

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1890—1891.— Μόζαρτ· (ὑπὸ κ. Καλλιόπης Κινδύνη). — Ἐπιστολαὶ παιδαγωγικαὶ πρὸς φίλην· (ὑπὸ κ. Μαρίας Ὀθωναίου). — Δύο σύζυγοι μεγάλων ἀνδρῶν· (ὑπὸ δεσπ. Τούλας Κόκκαλη). — Νέα Δῶρα διὰ τὸ Κυριακὸν σχολεῖον.—Ποικίλα— Ἑορτὴ τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου. — Εἰδοποιήσεις. — Συμβουλή —Συνταγή.—Ἐπιφυλλίς.

Η "ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

ΕΥΧΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΕΥΤΥΧΕΣ

1890—1891

Μελαγχολικὴ καὶ κατηφὴς ἀνατέλλει συνήθως ἡ παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους. Ὁμοιάζει πρὸς τὴν ὑστάτην στιγμὴν ψυχορραγοῦντος ἀνθρώπου, ὅστις, ἀποχαιρετίζων τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους, ἐξαιτεῖται μὲ βλέμμα ἔνδακρυ συγγνώμην, ἐνῷ τὸ ὠχρὸν στόμα του ἀπαγγέλλει τὸ ὕστατον «χαῖρε».

Πόσας ἄρα πικρίας καὶ θλίψεις καὶ ἀπογοητεύσεις δὲν παρέσχε τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν ἀνθρωπότητα! Οἵα ἀτελεύτητος ἀκολουθία ἀγώνων καὶ πικριῶν δὲν ἐξελίσσεται πρὸ τοῦ πνεύματός μας, ὅταν ἀναμνησθῶμεν ποία ὑπῆρξεν ἡ ἱστορία τῶν τριακοσίων ἑξήκοντα πέντε διαρρευσασῶν ἡμερῶν του! Καὶ ἡ ὑστάτη αὕτη ἡμέρα φαίνεται, ἀποκομίζουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸ σύνολον τῶν κακῶν καὶ ἀδίκων πράξεων τῶν ἀδελφῶν της. Καταδιώκεται ἀμειλίκτως διὰ συριγμῶν, ὀχλοβοῆς καὶ ἀλαλλαγμῶν, ἐκδικουμένη δὲ διὰ τὴν ἀνιλεῆ τῆς ἀνθρωπότητος κατ' αὐτῆς σκληρότητα, ἀποσύρεται, δεικνύουσα ὑμῖν διὰ τοῦ ἀλανθάστου μέτρου της, πόσον ἡ ἀναχώρησίς της μᾶς ἐπλησίασε πρὸς τὸν θάνατον, πόσα ἡ πάροδός της ἐρρυτίδωσεν ἁγνὰ καὶ λευκὰ παρθενικὰ μέτωπα, πόσας διηυλάκωσε παρειάς, πόσα ἔσβεσε λάμποντα καὶ φωτοβόλα ὄμματα, πόσα ἐμάρανε χείλη, πόσας ἐνέκρωσε καρδίας.

Θὰ ἦτο ἀληθῶς ὀδυνηρὸς ὁ βίος, ἐὰν, ἀνὰ πᾶσαν τελευταίαν ἑκάστου ἔτους ἡμέραν, μαραμένα μόνον ἄνθη καὶ ἀκάνθας ἠδυνάμεθα νὰ ὀρέψωμεν, ὅπως πλέξωμεν τὸν διὰ τὸν τάφον του προωρισμένον στέφανον. Ἐὰν δὲν ὑπελογίζομεν, ὅτι ἡ χαρὰ ἀκολουθεῖ τὴν λύπην, ὡς ἡ νεότης τὸ γῆρας, ὡς ἡ εὐδία τὴν κακοκαιρίαν, ὡς ἡ ἄνοιξις τὸν χειμῶνα.

Διὰ πᾶσαν ἀποσβεσθεῖσαν ὕπαρξιν πόσαι ἄρα νέαι ἀνατείλασαι ἐν τῇ πρωΐᾳ τοῦ βίου! Διὰ πᾶν ἀποφυλλισθὲν ρόδον πόσοι θαλεροὶ καὶ μυροβόλοι κάλυκες! Διὰ πᾶν μαρανθὲν εἰς μειδίαμα στόμα πόσα ροδινὰ καὶ τρυφερὰ χείλη διηνοίχθησαν τὸ πρῶτον εἰς χαρᾶς, ἀθωότητος καὶ εὐδαιμονίας γέλωτα. Διὰ πᾶν ρυτιδωθὲν μέτωπον, πόσα ἐστέφθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἀκτινοβολούσης τῆς ἥβης αἴγλης. Διὰ πᾶσαν κακὴν πρᾶξιν πόσαι ἀγαθαί!

Αἱ Ἑλληνίδες ἰδίᾳ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνέπτυξαν ἔκτακτον πρὸς τὸ ἀγαθόν, πρὸς τὴν πρόοδον τάσιν. Αἱ πρῶται ἡμέραι αὐτοῦ ἐχαιρετίσθησαν διὰ τῆς ἑνώσεως διακεκριμένων τῆς πόλεώς μας δεσποινίδων καὶ κυριῶν, αἵτινες συνερχόμεναι παρὰ τῇ κ. Καλλέργῃ ἔρραπτον διάφορα ἀσπρόρουχα καὶ ἐνδύματα, ἅτινα ἐδώρουν εἰς πτωχὰς οἰκογενείας. Τὴν εὐγενῆ τούτων πρᾶξιν διεδέχθη ἡ ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» καὶ διαφόρων εὐγενῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων ἵδρυσις τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ σεπτὴ Ἄνασσά μας μετὰ τῆς ἀγαπητῆς θυγατρὸς Αὐτῆς ἡγεμονίδος Σοφίας εὐηρεστήθησαν νὰ χορηγήσωσι τὴν ὑψηλὴν προστασίαν των. Τὸ σχολεῖον τοῦτο λειτουργοῦν τακτικῶς ἐπὶ 10μηνον ἤδη πολλὰ ἀπέφερε τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέματα. Ἡ γνωστὴ διὰ τὰς πολλὰς ἐν τῇ πόλει μας ἀγαθοεργίας της κ. Καλλιόπη Δαμαλᾶ προσήνεγκε βραδύτερον εἰς τὸν ἐν ταῖς

ἀπολυτηρίοις αὐτοῦ ἐξετάσεσιν διακριθέντα μαθητὴν τῆς σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων μηνιαίαν πεντηκοντάδραχμον ἐπιχορήγησιν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Πρό τινων μηνῶν φιλάνθρωποι καὶ πάλιν τῆς πόλεώς μας δέσποιναι ἀνέλαβον νὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν ἀσθενῶν τοῦ πολιτικοῦ νοσοκομείου ἡ «Ἐλπὶς» ἐνεργοῦσαι εἰσπράξεις εἰς χρήματα καὶ εἴδη, ἅτινα χορηγοῦσι πρὸς τοὺς ἀναρρωννύοντας, ὡς καὶ πρὸς τὰς πενομένας τούτων οἰκογενείας. Τῇ εὐγενεῖ καὶ πάλιν πρωτοβουλείᾳ κυριῶν ἐν τῇ Ὑψηλῇ τῆς βασιλίσσης μας μερίμνῃ τελεῖται ἡ ἑορτὴ τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὁ «Εὐαγγελισμός, ὡς καὶ εἰς τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον, ἔνθα οἱ πάσχοντες καὶ τὰ ὀρφανὰ λαμβάνουσι καὶ αὐτοὶ δῶρα καὶ εὐλογοῦσι τὰ ὀνόματα τῶν δωρητριῶν καὶ δωρητῶν των. Εἰς ἐπισφράγισιν δὲ τῶν ἀγαθῶν πράξεων ἔρχεται τὸ Δένδρον τῶν Χριστουγέννων τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου, ὑπὲρ οὗ ἰδιαιτάτην στοργὴν ἐπεδείξατο ἡ Α. Υ. ἡ ἡγεμονὶς Σοφία, χορηγήσασα δρ. 200 δι'ἀγορὰν δώρων, ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα δρ. 100 ὡς καὶ εὐγενεῖς φιλάνθρωποι κυρίαι καὶ κύριοι γενναιότατα καὶ ἄφθονα ὑπὲρ αὐτοῦ προσενεγκόντες δῶρα. Τοιαύτη ἡ ἐν τῇ ἀγαθοεργείᾳ δράσις τῶν γυναικῶν τῆς πόλεως ἡμῶν.

Δὲν ὑστέρησαν ἐν τούτοις αἱ Ἑλληνίδες κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος καὶ ἐν τῇ προοδευτικῇ τῶν ὁμοφύλων των πορείᾳ. Πρῶτον ἤδη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρονικὰ ἐγένετο δεκτὴ γυνὴ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμειον καὶ ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα Στεφανόπολι, φοιτήτρια ἤδη τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ διανοίξῃ τὴν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνίδος ὁδόν. Ἑτέρα Ἑλληνίς, φοιτήτρια ἐν τῇ Σορβώνῃ τῶν Παρισίων ἡ δεσποινὶς Ἀγαθὴ Καλλισπέρη, τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα διὰ τῆς πρὸς τὴν κυρίαν Ἰουλιέτταν Ἀδὰμ προσφωνήσεώς της ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν. Ἡ γνωστὴ ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον Ἑλληνὶς καλλιτέχνις, δεσποινὶς Κλεονίκη Γενναδίου τυγχάνει τῆς τιμῆς νὰ ἴδῃ δημοσιευμένην ἐνθουσιώδη περὶ τῶν ἔργων της κρίσιν καὶ τὴν βιογραφίαν αὐτῆς ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὀργάνῳ τοῦ διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῶν Παρισίων «Dictionnaire Verou». Ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ Ἐκθέσει τοῦ παρ' ἡμῖν Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» βραβεύεται τὸ ἔργον τῆς διακεκριμένης ζωγράφου κ. Ἀμοιραδάκη, διακρίνεται δὲ καὶ προσελκύει τὸν θαυμασμὸν πάντων ἡ ἐκ ναστοχάρτου «Ἀκρόπολις» τῆς παρ' ἡμῖν σεβαστῆς καλλιτέχνιδος κ. Αἰκατερίνης Ἀβραμιώτου. Καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως πολλὰ ὀφείλονται εἰς τὴν γυναικείαν ἀποκλειστικῶς πρωτοβουλίαν. Πρώτην φορὰν γυναικεῖον σωματεῖον, ὁ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικὸς τῶν Κυριῶν Σύλλογος, ἀνέλαβε τὴν ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν Προτύπου Παρθεναγωγείου, οὗ τὴν διεύθυνσιν ἀνέθηκε τῇ εὐπαιδεύτῳ παιδαγωγῷ κ. Καλλιόπῃ Κεχαγιᾶ. Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα εὐηρεστήθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τοῦτο τὴν Ὑψηλὴν αὐτῆς προστασίαν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δὲ 7βρίου τὸ ἐν λόγῳ Παρθεναγωγεῖον λειτουργεῖ δοκιμώτατα. Ἐν Γιουργέβῳ, τῇ δραστηρίᾳ καὶ πατριωτικωτάτῃ συνεργασίᾳ τῶν αὐτόθι Ἑλληνίδων, ἱδρύθη καὶ λειτουργεῖ κανονικώτατα Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον, ἐν ᾧ φοιτῶσιν ἤδη ὑπὲρ τὰς ἑξήκοντα μαθητρίας, Ἑλληνίδες.

Εἰς ἐπισφράγισιν δὲ πάντων τούτων ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ἤρξατο ἐκθάπτουσα ἐκ τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος, ὀνόματα σεβαστῶν Ἑλληνίδων, αἵτινες ἤκμασαν κατὰ τὰς πρώας τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἡμέρας ἐν τοῖς γράμμασι, τῇ παιδαγωγίᾳ, τῇ καλλιτεχνίᾳ, ὡς διάσημοι ἡρωΐδες καὶ ἔνδοξοι μητέρες. Τοὺς βίους καὶ τὰς εἰκόνας τούτων δημοσιεύει ἤδη ἀπό τινος, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ τῆς συλλογῆς ταύτης θέλει προβῇ εἰς ἔκδοσιν λευκώματος, προσθέτουσα οὕτω εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς γυναικείας φιλολογίας πολυτιμοτάτην συμβολήν.

Μετὰ τὴν περιληπτικὴν ταύτην ἀνακεφαλαίωσιν τῆς δράσεως, τῶν Ἑλληνίδων κατὰ 1890ὸν ἔτος, δικαιούμεθα βεβαίως νὰ ἀτενίζωμεν ὑπερήφανοι πρὸς τὸ μέλλον καὶ νὰ σεμνυνώμεθα, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐρρίψαμεν μικρὸν λίθον εἰς τὸ μέγιστον τοῦτο γυναικεῖον οἰκοδόμημα τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς προόδου.

ΜΟΖΑΡ

Γ'

Λέγεται, ὅτι ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ μελαγχολικὴ μουσικὴ τοῦ Miserere ἔκαμε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Mozart καὶ ἀνέπτυξε τὴν πρὸς σοβαρὰ ἀντικείμενα ἀγάπην ἐκείνην, ἣν ἐνίοτε ἐλησμόνει, ἀλλ' ἥτις ἐν τούτοις ἐσχημάτισε τὴν μεγάλην ἔμπνευσιν τοῦ μουσικοῦ αὐτοῦ ἔργου. Ἡ εἰς Ἰταλίαν περιήγησις αὐτοῦ ὑπῆρξεν εἷς τῶν καλλιτέρων θριάμβων τῆς μουσικῆς εὐφυΐας τοῦ Mozart. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, ἃ διήρχοντο, ἐτύγχανον λαμπρᾶς ὑποδοχῆς. Αἱ ἐφημερίδες δὲν ἔπαυον τοῦ νὰ ἐξυμνῶσι τὸν μικρὸν καλλιτέχνην. Εἰς τὴν πατρίδα δὲ τοῦ Βιργιλίου Μάντουαν συνέθετον καὶ ποιήματα πρὸς τιμήν του καὶ τῷ τὰ ἀπέστελλον. Μόλις ἔφθασεν εἰς Μιλάνον τῷ προτείνουσι νὰ διαγωνισθῇ μὲ τοὺς ἐκεῖ μουσικοδιδασκάλους εἰς σύνθεσιν ἑνὸς μελοδράματος. Εἰς τὴν Βολωνίαν ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ διασημοτέρου μουσικοῦ Martini καὶ μετ' εὐκολίας, ἐκπλττούσης τὸν γέροντα καλλιτέχνην, λύει ζήτημα ὑπ' αὐτοῦ προταθέν. Ὁ διάσημος μουσικὸς ἀμφιβάλλει νὰ πιστεύσῃ τὰ ἴδιά του ὦτα καὶ προτείνει ἕτερον ζήτημα, λυθὲν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Mozart μετὰ μεγαλειτέρας εὐχερείας. Ἔκτοτε ὁ Martini συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν πιστοτάτων φίλων καὶ εἰλικρινεστάτων θαυμαστῶν τοῦ Mozart. Εἰς Φλωρεντίαν ἐπίσης ἐξέπληξε τὸν μαρκήσιον de Ligueville, βαθύτατον γνώστην τῆς μουσικῆς.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1770 ἀνεχώρησαν ἐκ Ρώμης, ὅπως διευθυνθῶσιν εἰς Νεάπολιν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ εἶνε πάντοτε ἀπερίγραπτος ὑπὲρ τοῦ μικροῦ θαυματουργοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ζηλοτυπία καὶ ὁ φθόνος ὑπάρχουσι πανταχοῦ. Οὕτως, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἐξετέλει δύσκολον τεμάχιον, αἴφνης διακόπτεται ὑπὸ ποδοκροτημάτων καὶ φωνῶν. Τί συμβαίνει; πάντες ἀνακαλύπτουσι τὴν αἰτίαν, ἥτις τῷ ἐχορήγει τὴν ὑπερφυσικὴν ταύτην ἀρετήν. Ὁ μικρὸς Mozart ἐφόρει δακτύλιον, τὸν ὁποῖον εἶχε στερεύσει μὲ μέταξαν, διότι ἦτο πολὺ μεγάλος. Ὁ δακτύλιος οὗτος ἦτο κατὰ τὸν δεισιδαίμονα λαὸν μαγεία. Ὁ Wolfgang ὅμως δὲν ἀποεῖται ποσῶς· ἐκβάλλει ἐνώπιον ὅλων τὸν δακτύλιον καὶ ἐκτελεῖ μετὰ περισσοτέρας ἀκόμη ἐπιτυχίας τὸ τεμάχιον πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ἐχθρῶν του. Ἔμειναν ἐν Νεαπόλει ἕνα καὶ ἡμισυ μῆνα, ἐκεῖθεν δὲ διηυθύνθησαν εἰς Ρώμην, ὅπου ὁ Πάπας τῷ ἔδωκε τὸ παράσημον τοῦ Χρυσοῦ Ἀετηριστήρος. Ὁ Mozart ἦτο τότε δεκαὲξ μόλις ἐτῶν καὶ ἐν τούτοις εἶχε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱππότου. Τρεῖς μῆνας βραδύτερον ἔλαβε δίπλωμα ἀπὸ τὴν φιλαρμονικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Βολωνίας. Κατὰ τὴν συνήθειαν ἐκλείσθη εἰς ἓν δωμάτιον μόνος καὶ τῷ ἐδόθησαν μελάνη καὶ χάρτης. Ὤφειλε νὰ συνθέσῃ ἀντίφωνον (anticune) διὰ τέσσαρας φωνάς, ἐπὶ θέματος ὁρισθέντος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἀκαδημίας· ὁ ὑποψήφιος εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του τρεῖς ὥρας· ὁποία δ' ἦτον ἡ ἔκπληξις πάντων, ὅταν μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἤκουσαν τὸν κώδωνα τὸν ἀγγέλλοντα τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας.

Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν μέλη, λησμονοῦντα πρὸς στιγμὴν τὴν θέσιν των, ἠγέρθησαν καὶ ἐχειροκρότησαν ἐκ καρδίας τὸν μικρὸν Wolfgang. Ἐν ἁπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τῆς συνθέσεως ἤρκει νὰ πείσῃ αὐτούς, ὅτι αὕτη ἦτο ἀνωτέρα ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ὑποβληθεισῶν. Ὁ Wolfgang Mozart ἔγεινε δεκτὸς παμψηφεί. Ἐν μέσῳ τῶν θριάμβων του ὁ νέος συνθέτης κατεγίνετο εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ μελοδράματος Μιθριδάτης, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γραφῇ καὶ νὰ παρασταθῇ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους. Ἡ παράστασις ἐγένετο τὴν 26 Δεκεμβρίου 1770 καὶ ὁ καλλιτέχνης διευθύνων τὴν ὀρχήστραν ἐχαιρετίζετο ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ χειροκροτημάτων καὶ φωνῶν: «Ζήτω ὁ διδάσκαλος! Ζήτω ὁ μικρὸς διδάσκαλος!» Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεχώρησεν εἰς Σαλζβοῦργον καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐπανῆλθεν εἰς Μιλάνον διὰ νὰ διδάξῃ νέον μελόδραμα. Ἦτο μόλις δεκαὲξ ἐτῶν καὶ εἶχε κάμει τόσα ἔργα, ὅσα ἄλλοι εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν ἔκαμαν. Ἀλλ' ὅ,τι θαυμάζομεν περισσότερον τῆς ἐκτάκτου εὐφυΐας, εἶνε ὁ χαρακτὴρ τοῦ Mozart. Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ παιδὸς μετὰ τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς του εἰκονίζει ἐξαίρετα τὸν χαρακτῆρά του. «Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται λέγει ὁ Lamartine, εἶνε τὰ σχόλια τῶν εὐθυμοτέρων καὶ παθητικωτέρων φθόγγων τοῦ νέου καλλιτέχνου. Ἡ ψυχὴ τραγῳδεῖ πρὶν ἢ ὁμιλήσῃ· τὸ προνόμιον τοῦ μουσικοῦ εἶνε, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην χρόνου πρὸς τελειοποίησιν τοῦ πνεύματός του, διότι τὸ πνεῦμά του εἶνε ὅλως ἔμπνευσις καὶ αἱ πρωΐαι αὗραι εἶνε ἁρμονικώτεραι καὶ δροσερότεραι, ἢ αἱ ἑσπεριναί.... Εἶνε στιγμαί, καθ' ἃς ἡ ἀηδὼν ἐνθουσιῶσα ἐκ τῶν θελγήτρων τῆς ἀνοίξεως ἐκπέμπει γλυκεῖς λαρυγγισμούς· συχνάκις κλονεῖται καὶ πίπτει τοῦ κλάδου, θαμβουμένη ἐκ τῆς ἰδίας μελῳδίας, ναρκουμένη ἐκ τῆς μουσικῆς μέθης. Τοιοῦτος εἶνε ὁ μουσικός, τοιοῦτος εἶνε ὁ νέος Mozart κατὰ τὴν εὔθυμον φλυαρίαν του μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Nanerl».

Εἰς τὰς ἐπιστολάς του συχνάκις διακρίνει τις τὴν εἰς τὸν Θεὸν ἀκράδαντον αὐτοῦ πίστιν. «Προσφιλής μου μῆτερ, λέγει, δὲν ἠμπορῶ νὰ γράψω, διότι τὰ δάκτυλα μὲ πονοῦν ἀπὸ τὴν ἀντιγραφὴν μουσικῆς· σὲ παρακαλῶ, ἀγαπητὴ μῆτερ, νὰ προσεύχησαι, ὅπως ἐπιτύχῃ τὸ μελόδραμά μου καὶ ὅπως ἐνωθῶμεν πάλιν ὅλοι εὐτυχεῖς». Ἀναφέρομεν μέρη τινὰ τῶν ἐπιστολῶν, διότι, ὁ ὡς Buffon, λέγει «le style c'est l'homme»· ἐκ τοῦ ὕφους τῶν ἐπιστολῶν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Wolfgang Mozart.

1 Σεπτεμβρίου 188...

Καλλιόπη Κενδούνη.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ

Ε'

Ἀγαπητή μοι φίλη,

Ἐν τῇ τελευταίᾳ σου μὲ ἐρωτᾷς περὶ χοροῦ, γυμναστικῆς καὶ ἐκδρομῶν τῶν παιδίων, ζητοῦσα τὴν περὶ τούτου γνώμην μου. Μὲ προέλαβες, ἀγαπητή μοι φίλη! Ἐφοβούμην μήπως μ' ἐξέλαβες ὡς ὀπαδὸν τοῦ φιλοσόφου ἐκείνου, ὅστις ἔκλαιε διηνεκῶς διὰ τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου καὶ ἡτοιμαζόμην ν' ἀπολογηθῶ.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ καταστήσῃς τὰ τέκνα σου μελαγχολικοὺς καὶ κατηφεῖς ἀνθρώπους, μόνον καταφύγιον εὑρίσκοντας εἰς τὸ ἀμφίστροφον τῶν δυσκόλων περιστάσεων τοῦ βίου.

Ὄχι! μακρὰν ἐμοῦ τοιαύτη ἀπαισία ἰδέα. Τοὐναντίον θέλω ἀνθούσας καὶ ροδίνους παρειάς, θέλω ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐθυμία νὰ ἦναι ὁ ἀναπόσπαστος σύντροφός των, νὰ ἀπολαμβάνωσι πανταχόθεν ἀθῶας τέρψεις. Τὰ θέλω τὰ παιδία μὲ τὴν ἐαρινὴν δρόσον εἰς τοὺς ἀγρούς, συλλέγοντα ἄνθη καὶ ὑμνοῦντα μετ' αὐτῶν τὸν Θεόν. Τὰ θέλω τὴν πρωΐαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, θαυμάζοντα τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, ἐπὶ τῆς θαλασσίας ἀκτῆς, ᾄδοντα καὶ γευματίζοντα ἐν συναναστροφῇ ὁμηλίκων των, χορεύοντα καὶ εὐτραπελίζοντα. Θέλω νὰ ἀποκτήσωσι μυῶνας ἰσχυρούς, ὡς τὸν χάλυβα, καὶ καρδίας τρυφεράς, ὡς τὸ ῥόδον. Ἡ ψυχὴ των νὰ ἀδελφοῦται μετὰ τῆς δυστυχίας, νὰ ἦναι φίλη τῆς χαρᾶς καὶ μόνον κλειστὴ διὰ τὴν κακίαν. Τὰ θέλω ταμεῖα ἠθικῆς εὐδαιμονίας, ἵνα μεταδίδωσι καὶ τοῖς στερουμένοις τοιαύτης.

Μὲ τοιαῦτα ἐφόδια θέλω, ἀγαπητή μου, τὸν ὁδοιπόρον τοῦ πλανήτου τούτου, ἵνα καταστῇ ἀληθὴς ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

Μαρία Ὀθωναίου.

ΔΥΟ ΣΥΖΥΓΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η ΚΥΡΙΑ ΔΕ-ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΔΕ-ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Α'

Ποία γυνὴ—μεταξὺ τῶν μᾶλλον πνευματωδῶν καὶ εὐγενῶν—δὲν ἐφθόνησεν ἐνίοτε ἐν τῷ μέσῳ μονοτόνου καὶ χαμαιπετοῦς βίου, τὴν μαγικὴν τύχην τῆς συζύγου μεγάλου ποιητοῦ, μεγάλου συγγραφέως, μεγάλου καλλιτέχνου, μεγαλοφυοῦς τέλος ἀνδρός; Νὰ συμμετέχῃ τῶν θριάμβων αὐτοῦ, νὰ τὸν παρηγορῇ ἐν στιγμαῖς ἀπογοητεύσεως καὶ θλίψεως, νὰ πιστεύῃ εἰς αὐτόν, πρὶν ἔτι ὁ κόσμος τῷ ἀνεγείρῃ στυλοβάτην, νὰ ἦναι ἡ σύμβουλος καὶ ἡ ἔμπνευσις αὐτοῦ, νὰ βλέπῃ ἀδιαλείπτως γεννώμενα καὶ ἀνελισσόμενα ὡραῖα ἔργα, τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ πρώτη κοινωνός, δὲν εἶναι τοῦτο ἡ ὑψηλοτέρα καὶ γλυκυτέρα τύχη;

Ἀλλ' αἱ τρέφουσαι τοιαύτας χιμαίρας, ἀγνοοῦσι πόσον «ἡ ἐξ ἀπόψεως θέα καὶ τὸ διαχώρισμα τοῦ προσκηνίου» εἶναι ἀναπόφευκτα εἰς τὴν γοητείαν μεγάλου ἀνδρός. Δὲν γινώσκουσιν ὁποῖαι δυσχέρειαι καὶ ὀδύναι κρύπτονται ἐν τοῖς παρασκηνίοις διὰ τὴν σύντροφον ἐκείνου, ὅστις δεικνύει εἰς τὸ κοινὸν μόνον τὴν καλὴν ὄψιν τοῦ χαρακτῆρός του, ἐν ᾧ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἶναι ἀσθενὴς κοινὸς θνητός..... ἀσθενέστερος ἔτι, διότι ἐν ταῖς καθημεριναῖς σχέσεσιν καθίστανται φρικωδῶς ἐπαισθητά, ὁ κάματος προσώπου, θέλοντος νὰ ἐπιβληθῇ, ἡ νευρικὴ ἔξαψις ἡ ἐπερχομένη ἐκ τῆς πνευματικῆς ἐργασίας, ἡ φαντασία, ἥτις κατ' ἐξοχὴν δεσπόζει, ἡ ἀναπόφευκτος ὑπερευαισθησία, ἥτις μετέχει νόσου, ὅλα τὰ ἐλαττώματα καὶ ὅλαι αἱ ἀτυχίαι, αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἀντίστροφον ὄψιν. Ἴσως εἶναι προτιμώτερον ὁ θετικὸς καὶ πρακτικὸς ἄνθρωπος νὰ παριστᾷ ἐκ τῆς ποιήσεως τὸν κόκκον τοῦ ἰδανικοῦ, ὃν εἶναι ἄξιος νὰ παραδεχθῇ ἐν τῷ βίῳ του, ἢ νὰ φαίνηται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑνὸς ποιητοῦ ἡ προσωποποίησις τῆς πεζότητος, ἡ ἐνσάρκωσις τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ πρέποντος. Ἡ σκέψις αὕτη μᾶς ἐπῆλθε μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς τόσον περιέργου μελέτης, ἣν ἐνέπνευσαν τῷ κυρίῳ Πελαιολόγῳ αἱ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ σημειώσεις τῆς Κας Δὲ Σατωβριάνδου καὶ ἀφοῦ ἐνεβαθύναμεν εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου περὶ τῆς Δὲ Λαμαρτίνου.

Αἱ ἀναγνώστριαί μας θὰ εἴπωσι μετ' ὀλίγον, ἐὰν ἔχωσι τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς γνώμην.

Ι

Πολὺς ἐγένετο λόγος διὰ τὰς φίλας τοῦ Σατωβριάνδου κ. κ. Δὲ Μπομόν, Δὲ Δυρά, Δὲ Κυστίν, Δὲ Ρεκαμιέ, ἀλλὰ μόλις πρό τινος ἀνεγνώρισαν ἐπὶ τέλους, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἐν τῷ γυναικείῳ ἐκείνῳ κύκλῳ πρόσωπον μᾶλλον διακεκριμμένον, μᾶλλον πνευματῶδες καὶ πράγματι περισσότερον ἐπιφανὲς τῆς ἰδίας αὐτοῦ

συζύγου. Ἐγρειάσθη πρὸς τοῦτο ἡ βραδέως γενομένη δημοσίευσις τῶν σημειώσεων καὶ ἀπομνημονευμάτων, ἅτινα ἡ ὑποκόμησα συνέταξε καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ ὁ Σατωβριάνδος ἐδανείσθη διὰ τὰ πέραν τοῦ τάφου ἀπομνημονεύματά του.

Κατὰ τὸ 1791, ὅτε ὁ μέλλων συγγραφεὺς τῶν Μαρτύρων ἐταξείδευεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν νυμφεύσωσι μετά τινος φίλης των, ἣν ἔβλεπον συνεχῶς εἰς τὸ Σαὶν Μαλό, ὅπου ἡ Οὐρανία De la Vigne (ἦτο τὸ ὄνομα τῆς φίλης ταύτης) ἀνετράφη παρὰ τῷ πάππῳ αὐτῆς ἀρχαίῳ διοικητῇ τῆς Πονδιχερίας.

Ἂν καὶ στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς Λουκίλλης Δε Σατωβριάνδου, ἧς ἡ ὀνειροπόλος, ἐξημμένη καὶ μελαγχολικὴ ψυχή, ἀπεικονίσθη εἴς τινας τῶν ὡραιοτέρων σελίδων τοῦ Ρενέ, ἡ δεσποινὶς De la Vigne δὲν τῇ ὡμοίαζε ποσῶς.

Αὕτη ἦτο εὔθυμος, σώφρων, θετική, ἄνευ σκιᾶς φαντασίας, πολὺ μακρὰν πάσης ρωμαντικῆς κλίσεως, ἀλλὰ πεπροικισμένη δι' ἰσχυρᾶς κρίσεως, ὡραία, ὅσον καὶ ἀγαθή, λευκή, ἁβρὰ καὶ λεπτοφυής, μὲ χαρακτῆρας λεπτούς, μὲ φυσιογνωμίαν ὑπερήφανον καὶ ἐλαφρῶς εἰρωνικήν. Ἡ ξανθὴ αὐτῆς κόμη, ἣν ἄφινε νὰ πίπτῃ εἰς μακροὺς βοστρύχους ὡς παιδίον, φαίνεται ὅτι κατέπληξε διὰ τῆς καλλονῆς της καὶ αὐτὸν τὸν Σατωβριάνδον, ἂν καὶ ἀναγράφει τὴν ἱστορίαν τῶν γάμων του οὐχὶ μετὰ θερμότητος εἰς τὰ «πέραν τοῦ τάφου ἀπομνημονεύματά του.» «Αἱ ἀδελφαί μου συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ μὲ νυμφεύσωσι μετὰ τῆς δεσποινίδος De la Vigne. Ἡ ὑπόθεσις διεξήχθη ἐν ἀγνοίᾳ μου. Οὐδεμίαν εὕρισκον ἐν ἐμαυτῷ ἰδιότητα συζύγου. Ἐβασανιζόμην ὑπὸ τῆς Μούσης. Ἡ Λουκίλλη ἠγάπα τὴν δεσποινίδα De la Vigne καὶ ἔβλεπεν ἐν τῷ γάμῳ τούτῳ τὴν ἀνεξαρτησίαν μου ὑπὸ ἔποψιν περιουσίας. Ἐνεργήσατε ὅπως θέλετε, εἶπον.»

Τὰ τότε συμβάντα ἐπέσπευσαν ἕνωσιν, ἐν ᾗ τὸ αἴσθημα οὐδεμίαν εἶχε θέσιν, ἐκ μέρους τοὐλάχιστον τοῦ μνηστῆρος, διότι δὲν ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐκείνη, ἥτις διετήρησεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν συζυγικὴν πίστιν, δὲν ἔδωκεν ἔκτοτε ὁλόκληρον τὴν καρδίαν αὐτῆς εἰς τὸν ἀχάριστον καὶ τόσῳ ἐντελῶς ἀνάξιον, μὲ ὅλην τὴν γοητείαν καὶ μεγαλοφυΐαν του, ὅπως κατέχῃ τοιοῦτον θησαυρόν. Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Σατωβριάνδος ἐπανήρχετο εἰς τὴν Γαλλίαν, κατεχόμενος ὑπὸ ἀνησύχων ὀνείρων, ὑπὸ παντοίων φιλοδοξιῶν καὶ ἔχων τὸ προαίσθημα ὑψηλοῦ πεπρωμένου, ἡ μετανάστευσις ἤρχιζεν, ὁ στρατὸς τοῦ Κονδὲ ἠρίθμει ἤδη πλέον τῶν δέκα χιλιάδων εὐγενῶν καὶ ὁ νεαρὸς ὑποκόμης εὕρισκεν, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἐπέβαλλε νὰ ἑνωθῇ μετ' αὐτῶν. Ἀλλὰ πῶς νὰ πληρώσῃ τὸν ἐφοπλισμόν του; Ἡ ἐπανάστασις εἶχε πτωχύνει ἔτι πλέον τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις ἔζη ἐν στενοχωρίᾳ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Κομβούργου. Ἀλλ' ἡ δεσποινὶς De la Vigne ἀπέφερεν ὡς προῖκα 600,000 φράγκων, ὥστε καὶ ὀλιγώτερον θελκτικὴ ἐὰν ἦτο καὶ ἤττον κατηρτισμένη ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, μόνος ὁ λόγος τῆς προικὸς θὰ ἤρκει διὰ τὸν γάμον τοῦτον.

Ἡ γαμήλιος τελετὴ ἐγένετο τὸν Μάρτιον τοῦ 1792 καὶ οἱ δύο σύζυγοι, οἵτινες μόλις ἐγνωρίζοντο, ἀνεχώρησαν κατόπιν εἰς Παρισίους, ὅπου ἡ Οὐρανία εἶδεν ἑαυτὴν εὐθὺς ἐγκαταλελειμμένην. Ὁ σύζυγός της εἶχεν ἐπανεύρει τὰς λαμπρὰς σχέσεις, αἵτινες τὸν παρέσυρον μακρὰν αὐτῆς. Ἐδαπάνα ἀφειδῶς καὶ ἀπερισκέπτως, μέχρις οὗ ἡ εἴδησις τῆς δημεύσεως τῆς περιουσίας του, τῷ ἐνίσχυσεν ἔτι μᾶλλον τὴν ἰδέαν, ἣν εἶχε σχηματίσει, ὅπως μεταβῇ εἰς τὰ σύνορα. Ἐπέστρεψεν ὅθεν μόνη ἡ κυρία Δὲ Σατωβριάνδου εἰς τὴν Βρεττάνην, ἀλλὰ μόλις ἀφιχθεῖσα εἰς τὸ Σαὶν-Μαλὸ συνελήφθη ὡς σύζυγος μετανάστου καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς μετὰ τῆς πενθερᾶς της καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἡ φυλάκισίς των διήρκεσε μέχρι τῆς 9 Θερμιδορεῶνος, ἐν ᾧ ὁ Σατωβριάνδος, μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Βαλμύ, ἔφθασεν εἰς Βρυξέλλας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα ἔζησε σχεδὸν πτωχός, συγγράφων τὴν «Ἀττάλαν» καὶ τὸ «Πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.»

Ἐννέα ἔτη διέρρευσαν πλήρη θλιβερῶν συμβάντων δι' ἅπασαν τὴν οἰκογένειαν. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ Οὐρανία Δὲ Σατωβριάνδου εἶδε θνήσκοντας τὴν μητέρα καὶ μίαν τῶν ἀδελφῶν τοῦ συζύγου της, τὸν κύριον Δὲ Κόδ, τὸν ἀνδράδελφόν της, ὡς καὶ ἄλλους ἀκόμη στενοὺς συγγενεῖς. Ἀφ' οὗ σκληρῶς ἐτιμωρήθη καὶ αὕτη, ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν ἄνευ πόρων καὶ μὴ ἔχουσα πλέον σύντροφον ἄλλην ἐκτὸς τῆς Λουκίλλης, τὸ λογικὸν τῆς ὁποίας ἐτάραξαν αἱ φοβεραὶ κρίσεις, ἃς διῆλθε καὶ ἥτις τὴν ἐβασάνιζεν ἀντὶ νὰ τὴν παρηγορῇ.

Θὰ ὑπέθετέ τις, ὅτι ὁ Σατωβριάνδος μετὰ σπουδῆς θὰ ἐπανῆλθε πλησίον τοῦ δυστυχοῦς καὶ νεαροῦ τούτου πλάσματος, τὸ ὁποῖον μόλις νυμφευθέν, διήγαγεν ἐν τῷ μέσῳ τόσων κινδύνων τὸν βίον χήρας. Ποσῶς. Ἐπανελθὼν εἰς Παρισίους ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ τρία σχεδὸν ἔτη, ἀπησχολημένος εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὰς φίλας του, χωρὶς νὰ σκεφθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Βρεττάνην. Μόλις δὲ κατὰ Νοέμβριον ἐπιχειρήσας ταξείδιον χάριν τῶν ὑποθέσεών του, μετέβη κατὰ σύμπτωσιν παρὰ τῇ ὑποκομήσσῃ, ὅπου ἔμεινε μόλις 24 ὥρας. Δὲν φαίνεται νὰ ἐμέμφθη αὐτὸν πολὺ διὰ τὴν παράδοξον ταύτην διαγωγήν του, διότι ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς Ρώμην, ἔνθα ἔμελλε νὰ διορισθῇ εἰς διπλωματικὴν θέσιν. Ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς προετοιμασίας της ἡ κ. Δὲ Σατωβριάνδου ἐκλήθη νὰ μείνῃ εἰς τὴν Βρεττάνην καὶ οἱ δύο σύζυγοι ἡνώθησαν ἓν ἔτος βραδύτερον εἰς Παρισίους, ὅπου ἐπανελήφθη ὁ μεταξύ των κοινὸς βίος, μετὰ δωδεκαετῆ διακοπήν.

Τούλα Κόκκαλη

ΝΕΑ ΔΩΡΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΟΥ "ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ,,

Μέγας τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλος καὶ σοφὸς θεολόγος εἶπέ ποτε, ὅτι ὁ ἀπὸ χριστιανικῆς καρδίας εὐεργετῶν, μείζονα αἰσθάνεται χαρὰν καὶ ἀπόλαυσιν, ἢ αὐτὸς ὁ εὐεργετούμενος. Καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον.

Ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἡδονή, ἡ τέρψις τοῦ εὐεργετουμένου εἶναι μᾶλλον ὑλικὴ ἢ ψυχική. Οὗτος χαίρει οὐχὶ διὰ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ εὐεργετήσαντος αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν διαφόρων ἀναγκῶν αὐτοῦ. Ἡ ἀπόλαυσις καὶ χαρὰ τούτου εἶναι ἐντελῶς ὑποκειμενικὴ ἢ μᾶλλον ἐγωϊστική, ἐνῷ ἡ ψυχὴ τοῦ εὐποιοῦντος ἀγαλλιᾷ καὶ χαίρεται διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου, τόσῳ δὲ μεγαλητέρα ἡ ἐκ τῆς εὐεργεσίας εὐχαρίστησις, ὅσῳ ἄξιος ἀγάπης, προστασίας καὶ ἐνδιαφέροντος τυγχάνει ὁ εὐεργετούμενος.

Καὶ τίς δύναται ἄρα νὰ κινῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπάθειαν πλειότερον ἀτυχῶν κορασίδων, αἵτινες, πρὶν ἢ εἰσέτι ποιήσωνται τὰ πρῶτα ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου βήματα, ὀφείλουσι νὰ μεριμνήσωσιν αὐτοπροσώπως περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπολύτων καὶ στοιχειωδεστάτων ἀναγκῶν αὐτῶν; Τίς πατὴρ ἢ μήτηρ οἰκογενείας δὲν συγκινεῖται καὶ δὲν αἰσθάνεται τὴν καρδίαν του αἱμάσσουσαν, ἀναλογιζόμενος τὰς πικρίας καὶ τὰς στερήσεις τῶν μικρῶν αὐτῶν ἀτυχῶν ὑπάρξεων, αἵτινες καίτοι ὑπόκεινται εἰς πάντα παιδικὸν πόθον, οὐχ ἧττον ὑπείκουσιν εἰς τὸν σιδηροῦν καὶ ἀμείλικτον τῆς ἀνάγκης καὶ δυστυχίας νόμον. Ἀναπληροῦσι τὸν γέλωτα διὰ δακρύων, τὰ παίγνια διὰ νυχθημέρου ἐξαντλητικῆς ἐργασίας, τὸ μειδίαμα διὰ τοῦ πόνου, τὴν χαρὰν διὰ τῆς ὀδύνης.

Πᾶσαι καὶ πάντες, ὧν τὴν συνδρομὴν ἐπεκαλέσθημεν, ὅπως διοργανώσωμεν τὴν διὰ τὰ κοράσια ταῦτα ἑορτὴν τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων, ὅσον ἔνεστι ἐντελεστέραν, ὅπως παράσχωμεν εἰς τὰς παρθενικὰς αὐτῶν καρδίας, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέραν χαρὰν καὶ ἀπόλαυσιν, ἀπέδειξαν ὑπὲρ αὐτῶν μεγάλην συμπάθειαν καὶ ἄμετρον ἐνδιαφέρον. Πᾶσαι καὶ πάντες δύνανται ἐκ τῶν προτέρων νὰ χαίρωσι, διότι σπανίως Δένδρον ἀπόρων ὑπῆρξε τόσῳ πλούσιον εἰς δῶρα καὶ σπανιώτερον κοράσια τῆς θέσεώς των ἔλαβον τόσα πολλὰ χαρίσματα εἰς παρομοίαν περίστασιν.

Ἡ καλὴ βασίλισσά μας, καίτοι ὑπὸ τόσων ἐπιβαρυνομένη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὑποχρεώσεων, καίτοι γενναιοτάτη προσερχομένη ἀρωγὸς εἰς τοὺς ἔν τε τῷ Εὐαγγελισμῷ καὶ τῷ Ζαννείῳ Νοσοκομείῳ πάσχοντας, ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα εὐεργετικὰ σωματεῖα, ἅτινα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς προστασίαν, οὐχ ἧττον δὲν ἐλησμόνησε καὶ τὰς ἀπόρους κορασίδας τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου, ὑπὲρ ὧν θερμότατον ἀείποτε ἐπεδείξατο ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ηὐδόκησε ν' ἀποστείλῃ δραχ. ἑκατόν, ὅπως δι' αὐτῶν ἀγορασθῶσι δῶρα διὰ τὸ Δένδρον.

Ἡ ἀξιότιμος κ. Λύδερς προσήνεγκεν ἡμῖν ὡραῖον καὶ καταλληλότατον Δένδρον μετὰ τῶν σχετικῶν κηροπηγίων. Τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ τὴν ὡραίαν τοῦ καταστήματος τούτου αἴθουσαν, ὅπως ἐν αὐτῇ τελεσθῇ ἡ χαρμόσυνος αὕτη ἑορτή. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώνστα τὴν ὀρχήστραν του.

Ὁ γενναιότατος ἔμπορος μηχανῶν Σίγγερ κ. Ἀϊδεμβέργερ προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ Δένδρου τούτου καὶ τρίτην ραπτομηχανήν.

Ἐκτὸς τῶν ἤδη δημοσιευθέντων ἀπεστάλησαν ἡμῖν παρὰ τῆς φιλανθρώπου κ. Ὄλγας Χρυσοσπάθη 35 πήχεις μαλλίνων ὑφασμάτων καὶ 45 πήχεις βαμβακερῶν. Παρὰ τῆς ἐν Κέρκυρᾳ συνδρομητρίας ἡμῶν κυρίας Ἄννης Βουσολίνου 1 ὡραῖος μεταξοποίκιλτος λαιμοδέτης. Παρὰ τοῦ παρθεναγωγείου Σκορδέλη, προσήνεγκον αἱ μαθήτριαι Ἑλένη Κασσαβέτη δρ. 10, Φαίδρα Δαπόντε δρ. 5, Ἰσμήνη Μπουφίδου δρ. 5, Δικαία Κατσαρᾶ δρ. 5, αἱ λοιπαὶ μαθήτριαι δι' ἑράνου δρ. 30. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἠγοράσθησαν 37 πήχεις ὑφάσματος Πυρρῆ δι' ἐπανωφόρια. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ παρθεναγωγείου προσηνέχθησαν παρὰ τῆς μαθητρίας Βείκου 2 ὑποκάμισα, Βασιλείου 1 δωδεκὰς ρινομάκτρων καὶ 2 ἐμπροσθέλαι, Βιργινίας Δημητρίου 1 δωδεκὰς ρινομάκτρων, Μαρίας Μαυρίκα 1 δωδεκὰς ρινομάκτρων, Ἐλίζας Λεώνη 3 ρινόμακτρα καὶ Ἑλένης Ἀθανασιάδου 12 πήχ. μαλλίνου ὑφάσματος. Ἡ ὑποδιευθύντρια τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος εὐπαίδευτος κ. Μαρία Ὀθωναίου προσήνεγκεν 1 δωδεκάδα ἐκλεκτῆς ποιότητος ρινομάκτρων. Τὰ θερμὰ συγχαρητήρια μας πρὸς τὴν πολλὰ μοχθήσασαν ὑπὲρ τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου διευθύντριαν τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου κ. Ἀσπασίαν Σκορδέλη, ἥτις ἐξασκεῖ τὰς μαθητρίας αὐτῆς ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς αὐτῶν ἡλικίας εἰς τὸ ὡραιότατον τῆς εὐποιΐας αἴσθημα. Τὰ αὐτὰ συγχαρητήρια καὶ πρὸς τὴν κ. Μπέσσιν Μάσσονος, ἧς αἱ μαθήτριαι προσῆλθον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀρωγοὶ εἰς πολλὰ εὐεργετικὰ καταστήματα. Ὁ κ. Βλ. Σκορδέλης προσήνεγκε 30 ἀναγνωστικὰ βιβλία καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Μεσολωρᾶς 10 Εὐαγγέλια χαρτόδετα. Τῇ συστάσει τῆς ἀξιοτίμου κ. Πιπίνας Βαλώση προσηνέχθησαν παρὰ τοῦ ἐμπόρου κ. Ματθιοπούλου 2 κουβέρται μάλλιναι, παρὰ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου 10 μαρκοβιβλία, παρὰ τοῦ κ. Βοζανῆ 1 δωδεκ. φλιτζάνια καὶ 1 δωδεκ. κύπελλα καὶ παρὰ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Δέδε 5 τεμάχια ὑφάσματος μαλλίνου δι' ἐπανωφόρια. Τῇ θερμοτάτῃ συστάσει τῶν κ. κ. Ἰσμήνης Βλάχου καὶ Πιπίνης Βαλώση προσηνέχθησαν παρὰ τῶν φιλανθρώπων ἐμπόρων κ. κ. Βώτη καὶ Σκληβανιώτη 16 1|2 πήχ. μαλλ. ὑφάσματος διὰ φόρεμα, 2 πήχ. κασμιρίου δι' ἐπανωφόριον, 6 γραβάται, καὶ 5 σαλάκια. Παρὰ τῶν ἐμπόρων Ἀδελφῶν Ψαρᾶ 2 μεγάλα μάλλινα σάλια, 6 ζεύγη περικνημίδες καὶ 3 ἐμπροσθέλαι. Παρὰ τοῦ κ. Ι. Βουγᾶ 4 ζεύγη περικνημίδων. Παρὰ τοῦ κ. Γ. Ν. Σγούρδα 1 κηροπήγιον, 1 κανιστρίδιον ἄρτου, 1 τυροτρίπτης, 1 ἐσχάρα, 1 τρυπητόν, 1 κουτάλα σούπας, 1 τρυπητὴ καὶ 1 διὰ τηγάνιον, 1 μάχαιρα μαγειρείου. Παρὰ τοῦ κ. Π. Καρυοφύλλη 30 ζεύγη περικνημίδων βαμβακερῶν, παρὰ τοῦ κ. Ἡρακλέους καὶ Γαβαλᾶ 45 πήχεις ὑφάσματος. Παρὰ τοῦ κ. Δερβέναγα 12 πηρούνια καὶ 6 κουταλάκια γλυκοῦ. Τῇ συστάσει τῆς κ. Ἀνθῆς Βασιλειάδου ὁ ἔμπορος κ. Φ. Καϊάσας ἐδώρησε 72 πήχ. ὑφάσματος διὰ φορέματα.

Παρὰ τῆς κ. Σοφίας Σχλίεμανν ἀπεστάλησαν ἡμῖν 50 βιβλία καταλληλότατα διὰ τὰς μαθητρίας τοῦ Κυρ. Σχολείου. Παρὰ τῆς κ. Ἀνδρομάχης Ρενιέρη ἓν ὡραῖον μάλλινον φόρεμα. Παρὰ τοῦ κ. Μιχαὴλ Κατσίμπαλη 4 δωδεκάδες τσατσάραι. Παρὰ τοῦ ἐμπόρου κ. Β. Σ. Σταματοπούλου 1 ἐξάρτημα τοίχου Περσικόν, 1 ζεῦγος παντουφλῶν, 3 μανδύλια κεφαλῆς, 6 πήχεις ὑφάσματος μαλλίνου διὰ φόρεμα. Παρὰ τοῦ ἐμπόρου κ. Λαμπαδίτου 1 δωδεκὰς ὡραίων κοχλιαρίων καφφέ. Παρὰ τοῦ κ. Φωστήρα ἱκανὰ ζεύγη μικρῶν ὑποδημάτων. Παρὰ τοῦ κ. Χουτοπούλου 1 ζεῦγος ἀνθοδοχείων. Ἡ ἀπὸ τὸν καλὸν δρόμον τῆς εὐποιΐας εἰσερχομένη εἰς τὸν βίον νεαρὰ δεσποινὶς Μηλιώτη κατεσκεύασε μόνη καὶ ἀπέστειλε ὡραῖον γλύκισμα. Ἐν τέλει οἱ φιλάνθρωποι καὶ καλοὶ τῆς πόλεώς μας ζαχαροπλάσται κ. κ. Γιαννάκης, Σόλων καὶ Παυλίδης ἀπέστειλαν ἄφθονα γλυκίσματα, σοκολάτας, ὡραίας μπομπονιέρας, δι' ὧν ἐγλυκάνθησαν τὰ χείλη τόσων πτωχῶν κορασίων, ἅτινα βεβαίως θὰ τοῖς εὐγνωμονῶσιν. Διὰ τῶν ἀποσταλέντων δ' ἡμῖν χρημάτων ἠγοράσθησαν 7 τόπια χασέ, κασμίρια διὰ 24 ἐπανωφόρια, μάλλινα θερμὰ φορέματα καὶ ἐξετελωνίσθησαν τὰ ἐξ Ἀγγλίας ἀποσταλέντα 4 μεγάλα τόπια ὑφασμάτων Oxford.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ

Χριστούγεννα! Ἑορταὶ ἅγιαι, ἑορταὶ ἱεραί, ἑορταὶ χαροποιοῦσαι τὴν ἀνθρωπότητα, ἑορταὶ συγκινοῦσαι καὶ τὰς σκληροτέρας καρδίας καὶ διαθέτουσαι αὐτὰς εἰς τὴν εὐποιΐαν. Ἡμέραι ἐξόχου παραμυθίας, ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ πλούσιος ἀδελφοῦται μετὰ τοῦ πτωχοῦ, καθ' ἃς πᾶσα γενναία καρδία ἐκχύνεται εἰς χείμαρρον εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων πράξεων!

Μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ ἐλπίδος σᾶς ἀναμένουσι τὰ παιδία, ἡ νεότης, ἡ τρυφερὰ ἐν γένει ἡλικία! Μετὰ πόσου ἐνθουσιασμοῦ καὶ παλμῶν καρδίας σᾶς πανηγυρίζουσι! Δένδρον τῶν Χριστουγέννων! Οἷα μαγικὴ διὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν λέξις! Ὅσαι καὶ ὅσοι παρευρέθησαν σήμερον εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ «Δένδρου τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου», ἠννόησαν τὴν ἄμετρον χαράν, τὸν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν τῶν πτωχῶν ἐργατίδων, τῶν πτωχῶν ραπτριῶν, αἵτινες πρώτην φορὰν ἐπὶ τῆς ζωῆς των εἶδον λάμπον καὶ ἀκτινοβολοῦν τὸ Δένδρον τῶν Χριστουγέννων, αἵτινες τὸ πρῶτον ἤδη εὑρέθησαν εἰς τοιαύτην χαρμόσυνον ἑορτήν, περιεστοιχισμέναι ὑπὸ ἐκλεκτῆς καὶ φιλανθρώπου τῆς τάξεώς μας κοινωνίας, αἵτινες ἐπείσθησαν, ὅτι ἡ ἀρετή, ἡ ἐργασία, ἡ τιμιότης ἀμείβονται, ἱκανοποιοῦνται, βραβεύονται. Τὸ θέαμα ἦν ἀληθῶς συγκινητικώτατον.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ συνωστίζεται πλῆθος κυριῶν καὶ κυρίων ἀφ' ἑνὸς καὶ πλῆθος ἀπόρων ἐργατίδων, ὑπηρετριῶν ἀφ' ἑτέρου. Δύο τάξεις ὅλως διάφοροι ἑορτάζουσι τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ κοινοῦ ἐν

ἀδελφικῇ καὶ οἰκογενειακῇ ἀγάπῃ καὶ χαρᾷ. Ἡ μία, ἡ εὔπορος, ἡ πλουσία, ἡ φιλάνθρωπος ἑορτάζει, χαίρει, ἀγαλλιᾷ, εὐεργετοῦσα. Ἡ ἄλλη εὐγνωμονεῖ, συγκινεῖται, πανηγυρίζει, διότι εὐεργετεῖται. Ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν εἴκοσι ἐργάτιδες ἀτενίζουσι μετὰ θάμβους τὴν κυανόλευκον σημαίαν, ὄπισθεν τῆς ὁποίας κρύπτεται τὸ Δένδρον. Αἱ δωρήτριαι καὶ οἱ δωρηταὶ ἀτενίζουσιν ἔκπληκτοι πρὸ τῶν πέντε παμμεγίστων τραπεζῶν, ἐφ' ὧν κατὰ σειρὰν ἀνὰ ἀριθμητικὴν κατάταξιν κεῖνται μεγάλα δέματα φορεμάτων, ἐπανωφορίων, ἀσπρορρούχων, ὑποδημάτων, κουβερτῶν, μαγειρικῶν σκευῶν καὶ παντοίων ἐν γένει χρησίμων εἰδῶν.

Ἡ μουσικὴ τοῦ ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα παιανίζει συγκινητικώτατα τεμάχια. Ἀφοῦ δὲ δι' ὀλίγων λέξεων ἐξηγήσαμεν πρὸς τὰς ἐργάτιδας μαθητρίας μας τὸν λόγον, δι' ὃν συνήλθομεν ἐκεῖ, τὴν ὑψίστην σημασίαν τῆς ἑορτῆς, ἣν ἐπανηγυρίζομεν, τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις ἔσχεν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει, ἰδιαίτατα δὲ ἐπὶ τῆς γυναικός, τὸ Δένδρον ἀπεκαλύφθη, μέγα, τεράστιον, λάμπον, φωτοβόλον, αἰγλῆεν, κατάφορτον ἀπὸ μικρὰ δῶρα, ἐξ ὧν ἑκάστη τῶν μαθητριῶν, πλὴν τῶν φορεμάτων καὶ ἐπανωφορίων, ἐλάμβανεν. Ἑτέρα τράπεζα μὲ δίσκους ἐκ γλυκυσμάτων ἐδέχετο τὰς φορτωμένας ἀπὸ δῶρα μαθητρίας, πρὸς ἃς ἐδίδοντο καὶ ἀνάλογα γλυκύσματα. Ἐκ τῶν ἐν τῷ Κυριακῷ Σχολείῳ διδασκουσῶν κυριῶν τὴν διανομὴν τῶν φορεμάτων καὶ πάντων τῶν τῆς ἐνδυμασίας εἰδῶν εἶχον ἀναλάβῃ αἱ κ.κ. Ἀσπασία Κυπαρίσση, Ἰσμήνη Βλάχου, Πιπίνα Βαλλώση, Καλλιόπη Κινδύνη, Ἀνθὴ Βασιλειάδου, τὴν διανομὴν τῶν δώρων τοῦ Δένδρου αἱ δεσποινίδες Ἀσπασία Σκορδέλη καὶ Ἑλένη Ρούσου, τὴν τῶν γλυκυσμάτων αἱ δεσποινίδες Ἀθηνᾶ Σίγαν, Νίνα Μηλιώτου καὶ Ἑλένη Βλάχου, ἡμεῖς δὲ τὴν γενικὴν κατάταξιν καὶ ἐποπτείαν. Μετὰ τὴν διανομὴν ὅλων τῶν δώρων, καθ' ἣν ὁ κόσμος θερμότατον ἐπέδειξεν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐνδιαφέρον, ἐπευφημήσας ἰδιαίτατα τὴν εἰκοσαετῆ μαθήτριαν Ἀνδρουδάκη, πρὸς ἣν ἐδωρήθη ἡ μεγάλη ραπτομηχανή, ὡς ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἐπιμέλειάν της, ἐτέθησαν εἰς λαχεῖον αἱ ἕτεραι δύο ραπτομηχαναί. Σκεύη τινα πολυτελείας, ἅτινα ἐθεωρήθησαν ἀκατάλληλα νὰ προσενεχθῶσιν εἰς τὰς μαθητρίας, ἐτέθησαν εἰς δημοπρασίαν, τὸ ἐξ αὐτῶν δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐδωρήσαμεν ἀμέσως ἐνώπιον πάντων τῶν κεκλημένων εἰς τρεῖς ἐκ τῶν ἐπιμελεστέρων μαθητριῶν, ὧν ἡ μὲν μία, κόρη ἐπιμελεστάτη τοῦ πρὸ ἔτους ἐξῶθεν τῶν γραφείων μας, φονευθέντος κρητὸς Καπνικάκια, αἱ δὲ δύο ἄλλαι, ἐπίσης ἐπιμελεῖς καὶ ὧν οἱ πατέρες εἶναι τυφλοί. Γλυκίσματα προσηνέχθησαν ἐπίσης εἰς τὰ ὀρφανὰ Χατζῆ Κώστα, ἅτινα διὰ τῆς ἐκτελέσεως ὡραίων μουσικῶν τεμαχίων συνετέλεσαν εἰς πανηγυρικωτέραν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ

Σὲ μιὰ σοφίτα σκοτεινή, 'ποῦ μόλις νὰ φωτίζῃ
'Ολίγο φῶς ἀμφίβολο, ἀνδρόγυνο μαλώνει·
Λόγια σκληὰ ὁ ἄνδρας 'μιλεῖ καὶ τὴ γυναῖκα βρίζει,
Κ' ἐκείνη τ' ἀποκρίνεται πικρὰ καὶ τὸν πληγώνει.
Γιατί μαλώνουνε; Γιατί; 'Εκεῖνος μεθυσμένος
Ἦρθε τὰ ξημερώματα καὶ ὡς τὸ μεσημέρι
Κοιμήθη· ξύπνησε κακά· τί θέλει; δὲν τὸ ξέρει·
Καὶ 'σ τὴ φτωχὴ γυναῖκά του ξεσπάει θυμωμένος.

—Τί ἔκανες; Ποῦ ἔτρεχες; Ποῦ ἤσουν τόση ὥρα;
Γιατί μονάχο μ' ἄφησες;—Εἶχα δουλειὰ καὶ 'πῆγα.
Γιὰ κάθε χρειαζούμενο ἐγὼ φροντίζω τώρα·
Τὴν προκοπὴ ποῦ κάναμε μὲ σένανε τὴν εἶδα!
Σὺ ὅλο πίνεις, μέθυσε!—'Αθλία, ἔτσι θέλω.
—Ἀ! ἔτσι θέλεις, ἄνδρα μου; Λοιπὸν κι' ἐγὼ θὰ κάνω
Τὸ ἴδιο—Σῶπα, γιατί.... θὰ σηκωθῶ ἀπάνω.
—Σήκωσε λοιπόν, τί κάθεσαι;—Πάψε, γιατὶ σὲ στέλλω...

Καὶ νὰ βλαστήμιαις καὶ φωνές· σωστὸς καυγᾶς ἐξήθη.
Παληὲς ἀνοίγουνε πληγὲς μ' ἄσκεφτα λόγια τόσα,
Ποῦ σὰ μαχαίρια κοφτερὰ ξεσχίζουνε τὰ στήθη,
Γιατὶ τὰ φέρνει ὁ θυμὸς φαρμακερὰ στὴ γλῶσσα.
Μὰ ἔξαφνα ὁ σύζυγος φωνάζει—Φθάνει! φθάνει!
Βαρέθηκα τὴ δυστυχιὰ καὶ τὴ βουὴ τὴν τόση·
Θὰ φύγω ἢ θὰ σκοτωθῶ καὶ ἔτσι θὰ γλυτώσῃ
Καθένας ἀπ' τὰ βάσανα κ' ἥσυχος θὰ πεθάνῃ.

Κ' ἐκείνη—Σὲ κατάλαβα· καλὰ τὸ λές. 'Αλήθεια!
Τὸ θέλεις; ἂς χωρίσωμε. 'Εγὼ νὰ ζήσω ξέρω·
Δὲν περιμένω ἀπὸ σὲ καμμιὰ καμμιὰ βοήθεια.
—Κ' ἐγὼ αὐτὴν τὴν κόλασι πλειὰ δὲν τὴν ὑποφέρω.
—Ναί, κόλασι κατήντησε αὐτ' ἡ ζωὴ καὶ ἅδης.
Τρέξε λοιπόν, σὲ καρτεροῦν οἱ φίλοι σου, κυλίσου
Μέσ' στὴς ταβέρνες, μέθυσε, στὰ καπηλειὰ κοιμήσου.
Τὴν πόρτα μ' ἀπὸ σήμερα πάντα κλεισμένη θαῦρης.

—Καλά· ποτὲ τὸ πόδι μου ἐδῶ δὲ θὰ πατήσω.
Μὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔπιπλα τὰ ροῦχά μας καὶ τ' ἄλλα
Μοράχη σου νὰ τὰ χαρῆς νομίζεις θὰ στ' ἀφήσω;
Ὅλα θὰ τὰ μοιράσωμε—Τί πράγματα μεγάλα!
Ἂς εἶναι, τὰ μοιράζομε· δὲ θέλω νὰ κρατήσω
'Εγὼ δικό σου τίποτα· ἐσὺ μοῦ εἶσαι ξένος.
'Ο ἄνδρας μ' ἀπὸ σήμερα εἶνε νεκρὸς χαμένος.
'Ελεύθερη χωρὶς καϋμοὺς καὶ βάσανα θὰ ζήσω.

Κ' εὐθὺς χωρὶς συνείδησι καὶ σεβασμὸ κανένα
'Αρχίζουνε τὴ μοιρασιὰ τὰ πράγματα στοιβάζουν.
Ξετάζουνε, ζυγίζουνε, μετροῦνε ἕνα, ἕνα
Καὶ μὲ τὰ χέρια τὴν τιμὴ καὶ τὴν καρδιὰ σπαράζουν.
'Ανοίγουν τὰ συρτάρια των χλωμοί, κατσουφιασμένοι,
Γεμίζουν τὸ τραπέζι των, τὸ πάτωμα, τὴν κλίνη,
Καὶ ἄνω κάτω φέρνουνε τὴν κατοικιὰ ἐκείνη,
Ποῦ τόσα χρόνια ζήσανε πιστοὶ κι' ἀγαπημένοι.
Μὰ κεῖ ποῦ ψάχνανε, αὐτὸς τὸ χέρι του ἁπλόνει
Σ' ἕνα ντουλάπι ἀψηλὸ κ' ἕνα μπογάκι βγάζει,
Τί εἶναι τοῦτο; φώναξε καὶ εὐθὺς τὸ ξεδιπλώνει
Καὶ φορεσιὰ ὁλόκληρη μικροῦ παρουσιάζει.
Τ' ἀνδρόγυνο κυτάχθηκε χωρὶς ν' ἀνοίξῃ στόμα.
Γκρίζουνε τὴ φορεσιά· ἡ κεντητὴ σκουφίτσα,
Τὸ φουστανάκι τ' ὤμορφο, ἡ κάτασπρη ποδίτσα
Εἶνε μονάκριβου παιδιοῦ, ποῦ κοίτεται 'στὸ χῶμα.

'Ενθέμησι τοὺς φέρανε πικρή, φαρμακωμένη,
Τὰ ροῦχα ποῦ τόσον καιρὸ εἶχαν λησμονημένα.
Γιὰ τοῦτο τὰ κυττάζουνε βαθειὰ συλλογισμένοι,
'Ακίνητοι καὶ ἄφωνοι μὲ 'μμάτια δακρυσμένα.
Τοὺς 'φάνη πῶς ἀνέζησε τὸ δροσερὸ λουλοῦδι,
'Ο κρῖνος, ποῦ μαράθηκε μέσα 'στὴν ἀγκαλιὰ τους,
'Η κόρη, ποῦ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐδέχθη τὰ φιλιά τους
Καὶ πέταξε 'στὸν οὐρανὸ σὰ φτερωτ' ἀγγελοῦδι.

Πρῶτος ὁ ἄνδρας, μίλησε,—Εἶνε δικά μου, κράζει,
Εἶνε δικός μου θησαυρός, ἐγὼ θὰ τὰ κρατήσω.
Καὶ μὲ λαχτάρα τὰ φιλεῖ καὶ τὰ σφιγκταγκαλιάζει.
Μὰ 'κείνη τ' ἀποκρίνεται—Ὄχι δὲ θὰ στ' ἀφήσω.
Εἶναι δικά μου, μοναχὴ μὲ τοῦτό μου τὸ χέρι
Τὰ ἔρραψα, τὰ κέντησα καὶ τά 'γα φυλαγμένα.
Πάρ' ὅλα μας τὰ πράγματα καὶ ἄφησε σὲ μένα
Τὴ φορεσιά, ποῦ ἔκαμα γιὰ τὸ γλυκὸ μ' ἀστέρι.

Καὶ κίτρινη σὰν τὸ κερί, μὲ ταραχή, μὲ ζάλη
Τὰ πέρν' ἀπὸ τὰ χέρια σου στὰ δάκρυα πνιγμένη
Τὰ χαϊδεψε, τὰ φίλησε, τὰ δίπλωσε καὶ πάλι
Στὰ πρῶτά των τσακίσματα καὶ λέει ἀπηλπισμένη,
—Ἄχ ἀγγελοῦδί μου χρυσό, παιδί μου ἀγαπημένο,
Τί νὰ ζητᾷ ἡ ψυχοῦλά σου αὐτὴ τὴ μαύρη ὥρα;
Καταλαβαίνω ἡ δύστυχη τί μοῦ γυρεύεις τώρα
Μὰ εἴν' ἡ προσβολὴ βαρειὰ καὶ δὲν τὴν ὑπομένω.

—'Αργά, παιδί μου, ὁ Θεός, πολὺ ἀργὰ σὲ στέλλει.
Κ' ἐκεῖνος—Δὲν εἶν' ἀργὰ—τῆς λέγει· θὰ μπορέσῃς
Ἂν τοῦ παιδιοῦ μας ἡ ψυχή, γυναῖκά μου, τὸ θέλει
Κι' ἀφοῦ ζητῶ συχώρεσι νὰ μὴ μὲ συγχωρέσῃς;
Εἶπε καὶ κάθησε ἀχνὸς μὲ 'μμάτια βουρκωμένα
Κι' αὐτὴ μὲ πόνο τὸν κυττᾷ, πετᾷ στὴν ἀγκαλιά του
Καὶ σβένει μὲ τὰ δάκρυα, σβένει μὲ τὰ φιλιά του
Τὰ λόγια τὰ φαρμακερά, τ' ἄχτια τὰ περασμένα.

Κρυσταλλία Χρυσοβέργη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ γυμναστικὴ ἀπαραίτητος διὰ τὰς γυναῖκας. Τὰ ἀγγλικὰ φύλλα συνιστῶσι κατ' αὐτὰς θερμότατα τὴν γυμναστικὴν εἰς τὰς γυναῖκας πάσης ἡλικίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἱδρύθη γυναικεῖον μοναστήριον, ἐν ᾧ συνεχῶς συναντᾷ τις γυναῖκας λευκότριχας μὲ ἐνδυμασίαν γυμναστικῆς, ἐκτελούσας δυσκολώτατα διὰ τῆς σφαίρας καὶ τοῦ τραπεζίου γυμνάσματα. Διὰ τὰς νεάνιδας ἀπὸ τοῦ 13—16 ἔτους τῆς ἡλικίας των ὁ κανονισμὸς τοῦ γυμναστηρίου ἐπιτρέπει τὴν διὰ τῆς σφαίρας μόνον ἄσκησιν, ἡμίσειαν ὥραν καθ' ἑκάστην.

Θρίαμβος τῆς κ. Κεργομάρ. Παρισινή τις, ἐκ τῶν μεγαλοσχήμων, ἐφημερὶς εἶχε δημοσιεύσει κατ' αὐτὰς δριμύτατον ἄρθρον κατὰ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων ἐν Παρισίοις, εὐφήμου δὲ μνείας ἐποιεῖτο μόνον περὶ τῆς κ. Κεργομάρ, τῆς πρώτης γυναικός, ἥτις διωρίσθη ἐν Γαλλίᾳ ἐπιθεωρήτρια τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ κ. Κεργομάρ, μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ παρεξηγηθῇ ὁ ζῆλός της παρὰ τῶν συναδέλφων της ἀνδρῶν, ἔδωκε πάραυτα τὴν παραίτησίν της. Κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῆς ἐκλογάς, οἱ φίλοι της ἔθηκαν ὑπὲρ αὐτῆς κάλπην. Ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη τῇ 27 Νοεμβρίου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἡ κ. Κεργομαρ ἐξελέγη καὶ πάλιν διὰ ψήφων 583. Ὁ μετ' αὐτὴν κ. Delapierre ἔλαβε μόνον 29 ψήφους, ἡ κ. Ἐρτρὲ 23 καὶ ὁ κ. Λεύσὲν 20. Σημειωτέον, ὅτι ἡ κ. Κεργομὰρ οὔτε νέα εἶναι, οὔτε ὡραία, ἀλλὰ φανατικὴ ὑπὲρ τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων της.

ΤΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩΜΕΝ;

Εἶναι ἐρώτησις στερεότυπος διὰ τὰς προηγουμένας τοῦ νέου ἔτους δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας. Καὶ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀπαντῶμεν, ἀλλ' ὄχι τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν. Ἡ πόλις μας καθ' ἑκάστην πλουτίζεται διὰ νέων καταστημάτων, ὁ βίος μας λεπτύνεται, αἱ ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκαι μας ἑκάστοτε πολλαπλασιάζονται. Διὰ νεάνιδα ὀργῶσαν εἰς μάθησιν δὲν ὑπάρχει καταλληλότερον δῶρον συλλογῆς ὡραίων βιβλίων χρυσοδεδεμένων, ἐξ ὧν δὲν πρέπει νὰ λείψῃ τὸ ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν γυναῖκα σύγγραμμα τῆς «Ἱστορίας τῆς Γυναικός», ἢ ὁλόκληρος σειρὰ χρυσοδεδεμένων τόμων τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Καὶ ἐὰν ἔτι αὐτὴ ἀγαπᾷ μᾶλλον τοὺς στολισμούς, μὴ τῇ προσφέρητέ ποτε, ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἐπαύξησιν τῆς φιλαρεσκίας της. Προτιμήσατε ἐν γένει καλλιτεχνικόν τι ἀντικείμενον, δυνάμενον νὰ κοσμήσῃ τὸ καλλωπιστήριον, ἢ τὴν αἴθουσαν, ἢ τὸ γραφεῖον τῆς οἰκίας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ δῶρον εἶναι γενικώτερον καὶ ἀπαλλάττεσθε τῆς ὑποχρεώσεως νὰ προσφέρητε ἀνὰ ἓν δῶρον εἰς ἕκαστον τῆς οἰκογενείας μέλος. Ὡς προεγράφομεν, συλλογὴν ἀληθῶν ἀριστοτεχνημάτων διὰ πᾶσαν ἀρέσκειαν καὶ διάθεσιν, διὰ πάντα χαρακτῆρα καὶ ἡλικίαν καί, ὅπερ χαρακτηριστικώτατον, διὰ πᾶν βαλάντιον, εὑρίσκετε ἐν τῷ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καταστήματι τῶν κκ. Μαραγκοῦ καὶ Καζῆ. Γέρων ἢ νέος, πλούσιος ἢ μή, γενναῖος ἢ φιλάργυρος, ζωηρὸς ἢ αὐστηρός, δι' ἑνὸς μόνον βλέμματός των ἐπὶ τῆς πλουσιωτάτης ταύτης συλλογῆς, εὑρίσκονται κάτοχοι τοῦ ποθουμένου ἀντικειμένου καὶ ἀμέριμνοι πλέον διὰ τὸ ἐπιτυχὲς τῆς ἐκλογῆς των.

Ἠρωτήθημεν, ἐὰν δύναταί τις νὰ προσφέρῃ εἰς οἰκοδέσποιναν ἀντὶ ἄλλου δώρου τρόφιμα. Ἐὰν ἦναι πτωχή, ἀλλὰ πολὺ πτωχή, ναί. Καὶ πάλιν στείλατε μᾶλλον αὐτῇ χρήματα, ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι ἀγνοεῖτε τί τῇ ἀρέσκει καὶ ὅτι τὴν ἀφήνετε νὰ ἐκλέξῃ τι τῆς ἀρεσκείας της. Γλυκίσματα προσφέρουσι συνήθως, ἀλλ' εἶναι δῶρον περιττόν, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην σπανίως ἀπαντᾷ τις οἰκογένειαν μὴ ἐφοδιασθεῖσαν ὑπὸ γλυκισμάτων. Φόρεμα ἢ ἐπανωφόριον, μόνον ἐὰν γνωρίζητε, ὅτι ἔχει ἀνάγκην τοιούτου. Ἄνθη, ναί, ἀλλὰ ἄφθονα καὶ ἐκλεκτά.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Βασιλόπητα. Μία ὀκὰ σεμιγδάλι, 100 δράμ. βούτυρον, 1 φλυτζάνι γάλα. Τρίβετε τὸ γάλα μὲ τὸ σεμιγδάλι ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν· ἔπειτα ῥίψατε 100 δράμ. ζάχαρι κοπανισμένην καὶ ὀλίγον νερὸν χλιαρὸν καὶ τὸ ζυμώνετε, ἕως ὅτου νὰ γίνῃ ζύμη οὔτε ἀραιὰ οὔτε σφικτή. Τὴν θέτετε εἰς τὸ ταψί, τὴν ἀλείφετε μὲ ἐν ὠὸν καὶ τὴν στέλλετε εἰς τὸν φοῦρνον.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς καθαρίζονται αἱ ἐκ τῆς μεγάλης ἀμελείας καὶ ἀκαθαρσίας ἀπολέσασαι τὴν διαφάνειάν των ὕελοι. Ἐκριζόνετε μίαν καλὴν δέσμην τσικνίδας, ἣν βυθίζετε ἐντὸς βροχίνου ὕδατος. Ταύτην, τῇ βοηθείᾳ χονδροῦ μαλλίνου ὑφάσματος, προστρίβετε ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς ὕελου, ἥτις καθαρίζεται πάραυτα.

ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗι

—Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ κυρία, ἡ ὁποία ἔχει τόσην οἰκειότητα μὲ αὐτὸν τὸν περίφημον κόμητα; ἠρώτησεν ὁ Κρεπινὲ τὸν σύντροφόν του.

Ἐκεῖνος ἐκύψεν, ἵνα ἴδῃ καλλίτερον.

—Ἀ! εἶναι ἡ χήρα μαρκησία δὲ Βαλωρῆ. Αὐτή, ἧς τὸν μνηστῆρα ἐρόνευσεν ὁ Γραμπραί.

Ὁ Κρεπινὲ ἀνεσκίρτησε. Πῶς αὐτὴ ἡ γυνή, αὐτὴ ἡ μαρκησία εἶχε τόσην οἰκειότητα μὲ τοιοῦτον κόμητα. Ἐσημείωσε τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο εἰς τὸ σημειωματάριόν του καί, ὁμιλῶν καθ' ἑαυτόν, προσέθηκεν:

—Ἂς θέσωμεν πρῶτον τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ φαιοῦ πίλου καὶ περὶ τῶν λεπτομερειῶν τούτων ὁμιλοῦμεν κατόπιν μετὰ τοῦ κ. Ραμελαίν.

Τὸ ἱπποδρόμιον ἤρξατο. Κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Μαλλιὼ ὁ κόμης Μαρίνης ἔπαιξεν ἐπὶ δύο ἵππων, οἵτινες ἐκέρδισαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀγωνοθέτης ἦτο αὐτὸς ὁ Μαλλιώ, ἀντὶ νὰ διαμοιρασθῇ τὰ κέρδη του μετὰ τοῦ Μαρίνη, ἐθεώρησε προτιμότερον νὰ φύγῃ, ἀνταποδίδων αὐτῷ τὰ ἴσα. Ὁ Κρεπινὲ ὅμως, ὅστις κατεδίωκε τὸν φαιὸν πίλον, τὸν ἠκολούθησε καὶ ἐν τῇ φυγῇ του αὐτῇ.

Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμός, ἢ μᾶλλον τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν καφενεῖον, ἦτο τὸ σημεῖον, ἐν ᾧ καὶ πάλιν ὁ Κρεπινὲ κατώρθωσε νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ φέροντος τὸν φαιὸν πίλον.

Ὁ Μαλλιώ, καταπεπονημένος καὶ κάθιδρως, ἀφήρεσε τὸν πῖλόν του, τὸν ἀνήρτησεν ἀφ' ἑνὸς τῶν ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναρτήρων καί, διατάξας ἓν ποτόν, ἐκάθισε πρό τινος τραπέζης.

Ὁ Κρεπινὲ ἐκάθισεν εἰς τὴν παρακειμένην τράπεζαν μετὰ τοῦ συντρόφου του.

—Ἐὰν ἁρπάσω τὸν πῖλον ἀμέσως, θὰ προκαλέσω σκάνδαλον, διενοήθη.

Ἀφήρεσε λοιπὸν καὶ αὐτὸς τὸν πῖλόν του καὶ τὸν ἀνήρτησεν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ παρακειμένου πρὸς τὸν πῖλον τοῦ Μαλλιὼ ἀναρτῆρος.

—Μετ' ὀλίγον, διενοήθη, προσποιοῦμαι, ὅτι σπεύδω νὰ φύγω, ἁρπάζω τὸν πῖλόν του, ὅστις εἶναι ἐντελῶς ὅμοιος μὲ τὸν ἰδικόν μου, καὶ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὅλως τυχαῖον.

Ἀλλ' ὁ Κρεπινὲ ὑπελόγιζε χωρὶς τὸν Μαρίνην.

Οὗτος, ἀπολέσας τὰ ἴχνη τοῦ ψευδοάγγλου καὶ ὑποπτευθείς, ὅτι εἶχεν ἴσως ἐπωφεληθῆ τοῦ μαθήματος, ὅπερ οὗτος τῷ εἶχε δώσῃ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ τοῦ Μονακό, ἔδραμεν εἰς καταδίωξίν του. Πληροφορηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ ὑπηρέτου τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ὁ Μαλλιὼ εἶχε καταλύσει, ὅτι ἀπὸ τῆς πρωΐας εἶχε μεταφέρει τὰς ἀποσκευάς του εἰς τὸν σταθμόν, ἐνῳκίασεν ἅμαξαν καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ψευδοάγγλος, πίνων τὸ ποτόν του, ὑπελόγιζε τὰ κέρδη τῆς ἡμέρας, ὁ Μαρίνης κατήρχετο τῆς ἁμάξης καὶ ὡς βόμβα ἐρρίπτετο πρὸ τῆς ὑελοφράκτου τοῦ καφενείου θύρας.

Ὁ Μαλλιὼ ὅμως, ὅστις εἶχεν ὀξυτάτην τὴν ὅρασιν, ἠγέρθη τῆς θέσεώς του καὶ ταχύς, ὡς ἀστραπή, ἥρπασε τὸν πῖλόν του καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ὀπισθίας τοῦ καφενείου θύρας.

Ἡ ἀπόδρασις τοῦ Μαλλιὼ ἐγένετο μετὰ τόσης αἰφνιδίας ταχύτητος, ὥστε ὁ Κρεπινέ, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν συνδιελέγετο μετὰ τοῦ Ταβιρώ, δὲν εἶδεν αὐτόν, ἢ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν εὑρίσκετο ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ καφενείου. Ἥρπασε καὶ αὐτὸς τὸν πῖλόν του καὶ ἔδραμεν εἰς συνάντησιν του.

Ὁ Μαρίνης ἐν τῷ μεταξὺ εἰσῆλθεν εἰς τὸ καφενεῖον, πεισθεὶς δέ, ὅτι ὁ Μαλλιὼ εἶχε καὶ ἐκεῖθεν ἀναχωρήσει, ἔδραμεν ἐπίσης εἰς καταδίωξίν του.

Ὁ Κρεπινὲ ἐπήδησε μετὰ τοῦ συντρόφου του ἐπὶ τῆς πρώτης τυχούσης ἁμάξης, λέγων μὲ φωνὴν πνιγηραν πρὸς τὸν ἁμαξηλάτην:

—Ἑκατὸν φράγκα διὰ σέ, ἐὰν φθάσῃς τὴν πρὸ ἡμῶν τρέχουσαν ἅμαξαν.

Ἐντὸς ἄλλης ἁμάξης ὁ Μαρίνης ἔδιδε τὰς αὐτὰς διαταγάς. Τρεῖς λοιπὸν ἅμαξαι, ἀπὸ ρυτῆρος τρέχουσαι, διηυθύνοντο πρὸς τὴν προκυμαίαν, αἱ μὲν δύο, καταδιώκουσαι, ἡ δὲ εἰς ἱκανὴν ἀπ' αὐτῶν ἀ-

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ

ΤΗΝ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

Ἡ ἐγχώριος βιομηχανία ἤρξατο ἀπό τινος παρ' ἡμῖν προαγομένη εἰς ζηλωτὴν ἀληθῶς τελειότητα. Ἄνδρες ἐπιχειρηματίαι, φιλοπρόοδοι, φιλοπάτριδες διεκινδύνευσαν περιουσίας, τίς οἶδε τίσι κόποις καὶ μόχθοις κτηθείσας, ὅπως διανοίξωσι καὶ παρ' ἡμῖν νέον κλάδον βιωτικοῦ σταδίου, ὅπως θέσωσι τὰς βάσεις τῆς ἐθνοσωτηρίου βιομηχανίας, εἰς ἣν ὀφείλουσι τὴν ἀκμὴν καὶ πρόοδόν των πάντα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ ἡ Γαλλία. Ὅτι δὲ ἡ Ἑλληνικὴ ἰδιοφυία δύναται νὰ κάμῃ θαύματα ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, ἥτις ἔστεψε τὰ πρῶτα βήματα τῶν παρ' ἡμῖν ὀλίγων βιομηχάνων.

Διαπρεπῆ μεταξὺ τούτων κατέχει θέσιν ὁ πρῶτος παρ' ἡμῖν εἰσαγαγὼν τὴν ἐριουργίαν καὶ τὴν δι' αὐτῆς κατασκευὴν ἐριούχων καὶ ἐν γένει μαλλίνων ὑφασμάτων κ. Πυρρῆς, οὗ τὸ μέγα ἐργοστάσιον διεθνῆ ἀπέκτησε φήμην καὶ ὅπερ τόσον εὐεργετικὸν κατέστη διὰ πᾶσαν τάξιν τῆς κοινωνίας ἡμῶν.

Ἡ ποιότης πάντων τῶν ὑφασμάτων τοῦ ἐργοστασίου αὐτοῦ ἀμιλλᾶται μὲν ὡς πρὸς τὴν λεπτότητα καὶ στερεότητα τῆς ἐργασίας πρὸς τὰ τῆς Γαλλικῆς βιομηχανίας, αἱ τιμαὶ δὲ ἀποδαίνουσι κατὰ τὸ ἥμισυ εὐθηνότεραι ἐκείνων. Οὔτε κἂν ἐφαντάσθη τίς ποτε, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ ὕφασμα μάλλινον, τοιαύτης ποιότητος δι' ὁλόκληρον ἐνδυμασίαν ἀντὶ μόνον 27 δρ. Ἤδη δ' ὅτε ὁ συρμὸς ἐπιβάλλει τὰ κασμίρια διὰ τὰς γυναικείας ἐσθῆτας, τί οἰκονομικώτερον καὶ στερεώτερον τῶν κασμιρίων τοῦ ἐργοστασίου Πυρρῆ;

Νομίζομεν ὅτι παρέχομεν μεγίστην ἐκδούλευσιν εἰς τὰς συνδρομητρίας μας συνιστῶσαι αὐταῖς θερμότατα νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ ἐργοστάσια τοῦ κ. Πυρρῆ, ἐκεῖθεν δὲ νὰ προμηθευθῶσι τὰ ὑφάσματα διὰ τὰ χειμερινὰ των φορέματα, δι' ἐπανωφόρια, δι' ἐνδυμασίας τῶν συζύγων, τῶν υἱῶν καὶ τῶν μικρῶν νηπίων των ἔτι. Τὰ μεγάλα οἰκοτροφεῖα τῆς πόλεώς μας, δὲν πρέπει νὰ ἀπολέσωσι τὴν λαμπρὰν εὐκαιρίαν νὰ προμηθευθῶσι πᾶν τὸ χρειῶδες εἰς τοὺς μαθητάς των καὶ τας μαθητρίας των ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστασίου.

Κατασκευάζονται πρὸς τούτοις ὡραιότατα μάλλινοι κουβέρται, τάπητες, αἱ τιμαὶ τῶν ὁποίων προκαλοῦσιν ἀληθῆ ἔκπληξιν.

Πάντα τὰ ὡραῖα ταῦτα καὶ εὐθηνότατα προϊόντα τῶν ἐργοστασίων πωλοῦνται εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ ἐργοστασίου κειμένην: 1) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ ἔναντι τοῦ φαρμακείου Κρίνου. 2) Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ὑπὸ τὸ Ἐφετεῖον Πρακτορεῖον. 3) Εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Λάμπρου Πρακτορεῖον.

Δέχεται παραγγελίας καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστέλλων εὐχαρίστως τὰ σχετικὰ δειγματολόγια μετὰ τῶν τιμολογίων αὐτῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

(Μετ' εἰκόνων λιθογραφημένων).

Ἡ καλλιτεχνικὴ βιβλιοθήκη ἔσται τὸ πρῶτον περιοδικόν, ὅπερ εἰσάγει εἰς τὴν Ἑλλάδα μυθιστορήματα μετὰ χρωμολιθογραφημένων εἰκόνων τῶν διασημοτέρων Εὐρωπαίων καλλιτεχνῶν. Ἐγκαινιάζει δὲ καὶ νέαν ὅλως περίοδον διὰ τὴν παρ' ἡμῖν νεωτέραν φιλολογίαν, προξαίνουσα εἰς δημοσίευσιν μυθιστορημάτων ἠθικοποιητικῶν καὶ ἐποικοδομητικῶν, ὡς τὸ τοῦ διασήμου Γάλλου συγγραφέως Ἀλλεβί, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ἀδελφὸς Κωνσταντῖνος», δι' οὗ ἡ ἐν λόγῳ μυθιστορηματικὴ βιβλιοθήκη ποιεῖται ἔναρξιν τῆς ἐκδόσεώς της.

Θὰ ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην. Οἱ δ' ἐκδόται αὐτῆς, ἔχοντες τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἀποκτήσωσι πολλὰς χιλιάδας συνδρομητῶν, ὥρισαν τὴν τιμὴν τοῦ ἔργου μετριωτάτην, ἤτοι ἐτησίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 25, ἐξ ἀμηνον 14 καὶ τρίμηνον 7. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ τὸ αὐτὸ ποσὸν εἰς φρ. χρ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἂς ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς ἐκδότας Δάρδαν καὶ Σ^{ια} ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 5.

Διὰ τοὺς πάσχοντας ὑπὸ ἀναιμίας, ἀδυναμίας τοῦ στήθους, συνεχῶν ἀφιδρώσεων, σωματικῆς ἐξαντλήσεως.

Διὰ τοὺς ἀναρρωνύοντας ἐξ ἀσθενειῶν μακρῶν, οὐδὲν ἄλλο τονωτικὸν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τοὺς παλαιοτάτους **οἴνους τῆς ἐν Πάτραις οἰνοποιητικῆς ἑταιρίας.**

ΑΧΑΙΑΣ

Οἶνοι μαυροδάφνης, κονιάκ ἐξαιρετικῆς ποιότητος, καταλληλότατοι διὰ γεύματα, ἑσπερίδας, χοροὺς καὶ πολυτελῆ δεῖπνα.

Οἶνοι τραπέζης χονδρικῶς καὶ λιανικῶς πωλοῦνται ἐν τῷ νεοϊδρυθέντι καταστήματι Χρ. Σακελλαροπούλου, ὁδὸς Νίκης παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας.

Παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένον ρευστὸν ἐξαλεῖφον τὰς ρυτίδας, τὰς οὐλάς, τὰ ἴχνη τῆς εὐλογίας, τὰς ἐφηλίδας, τὰς χρονίους προσωπίδας. Ἀποδίδει εἰς τὸ πρόσωπον τὴν γοητείαν τῆς νεότητος. Πολύτιμος ἀνακάλυψις διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ ὡραίου φύλου.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Τουρκίαν, Ἑλλάδα, Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίαν ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα. Magazin General Anglais Rue Yuksek Caldirim Voïvoda Constantinople.

Τιμὴ φιάλης 1 λίρα Τουρκίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΥΔΩΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Παρασκευάζεται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν

Ι. καὶ Ν. ΛΙΑΠΠΗ

Μυρεψῶν

53 Λεωφόρος Πανεπιστημίου 53 παρὰ τὰ Χαυτεῖα

πόστασιν καταδιωκομένη. Αὕτη ἔφθασε πρώτη εἰς τὴν προκυμαίαν, παρασχοῦσα οὕτω καιρὸν εἰς τὸν Μαλλιὼ νὰ ἐπιβιβασθῇ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἦρε τὴν ἄγκυραν.

Ὁ Κρεπινέ, φθάσας καὶ αὐτὸς ὀλίγας μετὰ ταῦτα στιγμάς, ἤρξατο, φωνάζων δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων του, ὅπως τὸ ἀτμόπλοιον ἀναμείνῃ στιγμάς τινας ἔτι. Δυστυχῶς ὁ πλοίαρχος δὲν ἠθέλησε νὰ τροποποιήσῃ χάριν αὐτοῦ τὸ περὶ ἀναχωρήσεως ἄρθρον, καὶ ὁ Μαλλιὼ ἀνεχώρησεν, ἀποκομίζων καὶ τὸν πολύτιμον φαιὸν πῖλον.

III

Ἐπειδὴ αἱ ἀναγνώστριαί μας ἠκολούθησαν τὸν Κρεπινὲ εἰς τὴν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ φαιοῦ πίλου περιοδείαν του, ἀπεμακρύνθησαν κατ' ἀνάγκην τοῦ ἥρωος τοῦ δράματός μας Ἰακώβου δὲ Γραμπραί, πρὸς ὃν ἐπανερχόμεθα.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑβδομάδος, ἡν ὁ Κρεπινὲ μετεχειρίσθη τόσον ματαίως εἰς ἀναζήτησιν τοῦ μόνου ἀντικειμένου, ὅπερ, κατ' αὐτόν, ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητα τοῦ μνηστῆρος τῆς Μαγδαληνῆς, οὗτος ἐξηκολούθει, μένων ἐν τῇ φυλακῇ του καὶ ἀπελπίζων τόν τε ἀνακριτὴν καὶ τὸν δικηγόρον Ραμελαὶν διὰ τῆς ἐπιμόνου σιωπῆς του.

Πρωΐαν τινὰ ἐν τούτοις ὁ ἀτυχὴς νεανίας παρ' ὀλίγον ἔχανε τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά του. Ὁ δικηγόρος εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλίον του ὠχρός, τρέμων, ἀπηλπισμένος.

— Πολὺ φοβοῦμαι διὰ τὴν ζωὴν τῆς Μαγδαληνῆς, προσέθηκεν.

Αἱ λέξεις αὗται ἐκλόνισαν τὸν δυστυχῆ νεανίαν.

Νὰ ἀποθάνῃ ἡ Μαγδαληνή! Τὸ νὰ ἀπολέσῃ αὐτὸς εἰς τὰ ὄμματα πάντων τὴν τιμήν του, τὴν ὁποίαν ἐξηγόραζε τόσον ἀκριβά, ἔστω! Ἀλλὰ νὰ γείνῃ παραίτιος τοῦ θανάτου τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς ἀγνῆς τούτης καὶ λατρευτῆς κόρης, ἥτις τὸν ἐλάτρευε καὶ δι' ἣν ἦτο πρόθυμος νὰ χύσῃ καὶ τὴν ἐσχάτην τοῦ αἵματός του ρανίδα, τοῦτο ἦτο πολύ, παρὰ πολύ! Ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γέροντος δικηγόρου, κλαίων καὶ ὀλοφυρόμενος.

— Τί νὰ κάμω; τῷ εἶπεν ἀπελπις.

— Νὰ ὁμολογήσῃς, νὰ ὁμιλήσῃς, νὰ ἐξαγάγῃς σεαυτὸν ἀπὸ τὸ διέξοδον τοῦτο σημεῖον, εἰς ὃ σὲ περιήγαγεν ἡ σιωπή σου.

Ὁ Ἰάκωβος ἔδακνε τὰς χεῖρας ἐξ ἀπελπισίας. Δὲν ἠδύνατο, δὲν ἐτόλμα πλέον νὰ ἀποποιηθῇ.

Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ ὁμιλήσῃ; Πῶς νὰ ὑβρίσῃ, νὰ βεβηλόσῃ τὴν μνήμην ἑνὸς προσφιλοῦς νεκροῦ; Πῶς νὰ κατασυντρίψῃ τὴν ζωὴν μιᾶς ἁγίας γυναικὸς καὶ νὰ θεωρηθῇ εἷς ἄθλιος πρὸ τῶν ὀμμάτων ἐκείνης, ἣν ἠγάπα, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ ἱκανὰς ἀποδείξεις, πρὸς πιστοποίησιν τῶν λόγων του. Ὁ δυστυχὴς ἔχανε τὸν νοῦν του!

Ὁ δικηγόρος ἐν τῷ ἀπείρῳ του πόνῳ ἔλαβεν οἰκτον διὰ τὴν τρομερὰν, τὴν διλημματικὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκετο ὁ ἀτυχὴς Ἰάκωβος. Ἐζήτησεν ἐν τῇ τόσον γονίμῳ συνήθως φαντασίᾳ του τρόπον τινά, δι' οὗ νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τοῦ ὑποδίκου, ἀλλ' οὐδὲν εὗρισκε. Ἡ σιωπὴ ἐκείνου παρέλυε πᾶσαν ὑπεράσπισιν καὶ ἐφόνευε τὴν Μαγδαληνήν.

— Πτωχή, πτωχή μου Μαγδαληνή! ἐψιθύρισε, δακρύων.

Ὁ Ἰάκωβος, παράφρων ἐκ λύπης, ἤρξατο, ἐξετάζων αὐτὸν μετ' ἀγωνίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῆς Μαγδαληνῆς.

— Δὲν ἤθελον νὰ σοὶ εἴπω τίποτε, πτωχόν μου τεκνον, διότι σὲ ἀρκεῖ ἡ λύπη, ὁ πόνος, ἡ ἀπελπισία σου. Ἀλλ' ἡ ὁσημέραι ἐπιτεινομένη ἐξάντλησις καὶ μαρασμὸς τῆς ἀτυχοῦς μικρᾶς μου μὲ ἀναγκάζει νὰ σὲ καταστήσω κοινωνὸν τῶν φόβων καὶ τῆς ἀνησυχίας μου. Μάθε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς φυλακίσεώς σου ἡ Μαγδαληνὴ οὐδ' ἅπαξ ἔκλαυσεν, ἀλλὰ τὰ δάκρυά της συνεσωρεύθησαν εν τῇ καρδίᾳ της. Καίτοι προσεποιήθην πάντοτε, ὅτι ἤμην βέβαιος, ὅτι ἤθελες ἀθωωθῇ, ἐκείνη, ὡσεὶ ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸ βάθος τῶν σκέψεών μου, ἐφαίνετο, λέγουσα· «Ὁ Ἰάκωβος εἶναι ἀθῶος, ἀλλὰ θὰ καταδικασθῇ.» Σοὶ ἔγραψεν, ὡς μοὶ εἶπες. Σὲ ἱκέτευσε νὰ μοὶ δώσῃς τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, τὰς πληροφορίας, ἃς μέχρι σήμερον ἐπιμένεις, ἀποκρύπτων μοι.

— Ναί, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος ψυχρῶς. Λοιπόν;

(ἀκολουθεῖ)